

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΡΗΡΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν Άθήναις φρ. 15. — Έν δε ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16. — Έν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΜΑΣ

II

Η'. Μας μένει να εξετάσωμεν, δια να τελειώσωμεν και τον κ. Σωτηρόπουλον, τὸ πρὸς τὴν Ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπόμνημα αὐτοῦ. Τὸ ὑπόμνημα φαίνεται ἀπολογικὰ ἔχει ὑποδίκου, ἀλλὰ καταδίκου. Οὔτε ἀναιρεῖ τι ἐκ τῶν ἀποδιδομένων αὐτῷ, οὔτε ἐκ τῶν κατ' αὐτοῦ κατατεθέντων γεγονότων ἀντιπροβάλλει αὐτοβλαπτικὰ γεγονότα. Ἀπλῶς λογικεύεται, κατὰ τὸ φαινόμενον ἐπιτηδεύεται, κατὰ βῆθος σκαιοτάτα. Τὸ ψυχολογικὸν αὐτὸ βῆθος τὸν καταδικάζει πλείοτερον τῶν ἐναντίον αὐτοῦ μαρτυρηθέντων. Τὸν παρουσιάζει ἄνθρωπον ὅστις, καὶ ἂν δὲν ἐδέχθη τὰ δῶρα, ἠδύνατο νὰ τὰ δεχθῆ, καὶ ἂν δὲν ἐκλεψεν, ἠδύνατο νὰ κλέψῃ. Ἀπαισίαν ἐντύπωσιν ἐμποιοῦσιν εἰς πάντα τίμιον ἄνθρωπον τὰ βροκαμβολικὰ μαθήματα ἅπερ δίδει ἐκ τῶν ὑστέρων εἰς τὸν Βελένδζαν περὶ τοῦ πῶς ἔπρεπε νὰ κάμῃ τῆς δουλειαῖς του καλλιτέτρα, ὥστε καὶ τὸν σκοπὸν του νὰ ἐπιτύχῃ καὶ ὀλιγώτερα χρήματα νὰ ἐξοδεύσῃ. Σχεδὸν ἐκφράζει πόνον ἢ ψυχὴν του πῶς δὲν πῆρε καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὑποτίθεται ὅτι πῆρε, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔδωκεν εἰς τὸν Γκορδζῆν ὁ Βελένδζας, διότι μπορούσε τὸ πρᾶγμα νὰ γίνῃ μόνον δι' ἀπλῆς ἀδείας. Δια μέσου τῆς ἀπολογίας του γαίνουσι τόσα κενὰ, τὰ ὅποια μόνον ἐναντίον του δυνατὸν νὰ πληρωθῶσι. Ἰδίως μας ἐφάνη ἀπορίας ἀξίον δια λογικευτὴν τόσῳ δεινόν, ὡς ὁ κ. Σωτηρόπουλος, πῶς δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἀναγνώστης ἠδύνατο νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐπιβροχὴν τοῦ δῶρου οὐχὶ μόνον εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ Γκορδζῆ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ ἐλλείμματος. Αὐτὰ τὰ δύο τοῦλάχιστον ἦσαν ἀλληλένδετα. Ἡ δὲ ἐπιμονὴ του ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ Γκορδζῆ δὲν ὠφέλησε διόλου τὸν Βελένδζα εἶναι ἐπιμονὴ πολὺ ὑποκτος. Ἄγνοεῖ φαίνεται ὁ ὑποκτος ὅτι ὅσα περισσότερα πρόσωπα προσχωροῦσιν εἰς τὸ ἐγκλημα, τόσῳ ἢ θέσις τῶν ἐγκληματούντων εἶναι ἐλαφροτέρα.

Ἀγνοεῖ νὰ σκεφθῆ ὅτι ἀδύνατον νὰ μὴν ἐδόθησαν εἰς τὸν Βελένδζαν ὑποσχέσεις διοικητικῆς δικαιολογίας τοῦ ἐλλείμματος. Καὶ ἐπὶ τέλους ὁ Βελένδζας ἀπέβλεπεν ὄχι εἰς ἐνὸς μηνὸς ἄδειαν, ἀλλ' εἰς πόλεμον ἑλληνοτουρκικόν, παρατεταμένον, περίπλοκον, ὅπου θὰ ἐχῶνετο μέγχι λαίμου, καὶ θὰ εἶχε πολλὰς εὐνοίας καὶ εὐκολίας τῶν κυβερνώντων καὶ ὅτι ὁ πόλεμος σηκώνει νερὸ καὶ . . . χρῆμα. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἀπέναντι τόσον προφανοῦς ὠφελείας τοῦ Βελένδζα ἐκ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Γκορδζῆ καὶ τῆς ἐλευθερίας ἧς ἐμελλεν ἐξ αὐτοῦ ν' ἀπολαύσῃ δια νὰ βροθῆ εἰς τὰς τύχας τοῦ πολέμου αἱ ὅποιαι πολλάκις ἀποβαίνουν πλουτοφόροι τύχαι, ἱκαναὶ ἐπομένως νὰ καλύψωσιν ὄχι ἓν, ἀλλὰ δύο θηβητικὰ ἐλλείμματα, τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Σωτηροπούλου ἀποβαίνουν πολὺ ὀπισθόβουλα. Τὸν ἐκθέτουν δὲν τὸν ἀνακουφίζουν. Ἡ λογικὴ του κατανατᾶ δίστομος δι' αὐτῆς ἐνῶ ζητεῖ νὰ πείσῃ τοὺς μέλλοντας δικαστὰς του ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ Γκορδζῆ καθιστᾶ τὴν δωροδοκίαν ἀπίστευτον, δι' αὐτῆς ζητεῖ νὰ πείσῃ ἀκόμα ὅτι ὁ Βελένδζας ζητῶν νὰ διορισθῆ ὁ Γκορδζῆς, ἐζήτει νὰ ἐπιταχύνη τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος! Καθ' ὅσον ἀφροᾶ τὸ συγκινητικὸν του ἐπιχείρημα ὅτι «ἡ δωροδοκία εἶναι διαφθορὰ, προκειμένου δὲ περὶ διαφθορᾶς, μόνον εἰς πρόσωπα, ἔχοντα ὁμοίαν με τὰς κοινὰς γυναίκας τὴν ὑπόληψιν, δύναται τις νὰ προσέρχηται ἄνευ προπαρασκευῶν καὶ προφυλάξεων», ἐρωτῶμεν τὸν κ. Σωτηρόπουλον, τί πταίει ὁ Βελένδζας ἂν ἀπὸ τοῦ 1870 ὡς φίλος μετ' αὐτοῦ καὶ συνδιασκεπτόμενος περὶ ἀμοιβαίου πλουτισμοῦ καὶ συνεταιριζόμενος μεταλλεῖα ἐσχημάτισε τὴν πεποιθῆσθαι ὅτι «ὁ Λεμονῆς εἶναι ἄνθρωπος τοῦ παρᾶ»; Καὶ τί πταίομεν καὶ ἡμεῖς ἂν τόσῳ πολὺ δυσπιστοῦμεν εἰς τὰς ἀπολογίας τοῦ Σωτηροπούλου, ὅταν ἀξιώτιμος πολίτης, διευθυντῆς εταιρίας, μας ἀπεκάλυψεν ἄλλοτε ὅτι ὁ Σωτηρόπουλος δια ἐμφέροντα τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ συζητηθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐδέχθη δῶρα καὶ ἐζήτει καὶ ἄλλα;

Θ'. Τελευταία κεραυνοβόλος ἐναντίον τοῦ Σωτηροπούλου κατάθεσις εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ νῦν Προέδρου τῶν πρωτοδικῶν κ. Ι. Τσάτσου περὶ τοῦ τότε Εἰσαγγελέως κ.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ ΚΡΙΑΚΑ.

Α΄.

Σημειώσεις ἐξ ἀφηγήσεως τῆς ἰδίας.

Περίπου κατὰ τὸ 1879. Εἰς ἓν χωρίον τῆς Σιάτιστας τῆς Μκεδονίας. Μικρὰ οἰκογένεια χωρική. Ὁ μεγαλει-...

μας δὲν ὑπάρχει. Σὺς παρακαλῶ νὰ μὲ ἀφίνατε ἡσυχον. Δὲν σκοτιζομαι πολὺ, ἀλλὴ μὲ παρακαλεῖ...

Ἐνίοτε ἡ τολμηρὰ κόρη «εἰσεβαίνει» ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ πότε ἀδείαζε ὅλο τὸ βιό», πότε καὶ εἰργάζετο. Μίαν...

— Βρὲ πίσω. Ποῦ θέλεις νὰ σοῦ δώσουν καὶ λόγον. — Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, κύριε, ἐδῶ ἔχομεν σύνταγμα, καὶ...

στὰ βουνά, μαζὺ μὲ ἄνδρες, ποῦ ἀκούστηκε αὐτὸ τὸ πράγμα. Ἐπειτα δὲν συλλογίζεται τὸν πατέρα τῆς, τὴν...

Ἐφθασα παρὰ τὰ Χαυτεῖα. — Ποῦ πᾶς; Μὲ σταματᾷ φωνὴ τῆς. Ἦτο σταυρωτοῦ καὶ τούτου ἰππέως.

— Γεῖ σου. Καὶ ἡ φωνή, καλλιτέρα τῆς μορφῆς προδότις, ἀνα-...

τῆς πατρίδος μου καὶ πατρίδος σου. Εἶνε ἐντροπή σου. Δὲν σοῦ ἔδωκεν ἡ πατρίς, κύριε, τὸ ζῆφος καὶ τὴν περι-...

πρὸς ἀπόλαυσιν ἐτέρας, ὅτε βλέπω νεαρὸν τι πρόσωπον διερχόμενον ἐκ τῆς τραπέζης ἐν ἡ εὐρισκόμην.

— Garçon, ἀναφωνῶ, du vin s'il vous plait.

Τὸ προσκληθὲν πρόσωπον ἐμίδεϊσσε. Μολοντοῦτο μετ' ἀπαραμίλλου ταχύτητος καὶ χάριτος ἔρχεται πρὸς ἐμὲ μετὰ φιάλης πλήρους, ἣν ἐν τῷ ἅμα ἐπιδειξιώτατα ἐξέπωμάτισεν. Πλὴν ἡ ἐκπληξίς μου ὑπῆρξε μεγίστη ὅτε τὸ Garçon ἀφ' οὗ ἐπλήρωσεν τὸ κύπελλον μου, ἐπλήρωσε καὶ ἕτερον δι' ἑαυτὸν, καὶ συνέκρουσε μετ' ἐμοῦ. Εὐτυχῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην διήρχαστο ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ὁ ὑποτιθέ- νος θεράπων ἀναλλάσσει οἰκειοτάτην χειρονομίαν μετ' αὐτοῦ. Τότε ἠνώνησα τὴν πλάνην μου, καὶ ἐζήτησα συγγνώμην καταπινεῖσθαι εἰς τὰς νέας σπονδὰς καὶ συγκρούσεις τοῦ πρώην θεράποντος καὶ ἤδη συμπότου μου.

Μετ' ὀλίγον ἐνησυχουμένη εἰς ἐπίθεσιν κατὰ τινων προκλητικωτάτων καὶ ροδαλδάτων κερασιῶν, ὅτε διερχεται πάλιν ὁ κ. Χατζόπουλος.

— Ὑπάρχουν καὶ σταφυλαί, μαὶ λέγει μετ' ὁ συνήθη ἀφελῆ καὶ υποχρεωτικώτατον τρόπον του.

Καὶ ἡ πινακὴ τῶν κερασιῶν ἠρπάγη ἀντικατασταθεῖσα δι' ἐτέρας περιεχοῦσης ἐξαισιωτάτας καὶ σπανίας σταφυλάς.

* * *

Μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπανελήφθη ὁ χορός. Οἱ προσκεκλη- μένοι ἀνακτῆσαντες δυνάμεις καὶ ζωηρότητα, παρεδόθησαν ἐμμανῶς εἰς τὰς ὀρμητικὰς στροφὰς τοῦ στροβίλου καὶ τὰς νοητικὰς καὶ ῥυθμικὰς κινήσεις τῶν τετραχόρων. Καὶ οἱ χοροὶ παρετείνοντο, καὶ ἡ φαιδρότης τῶν νῦξανεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν, καὶ οἱ χορευταὶ ἐνεψυχούντου αἰωνίως, καὶ ἦτον ἐκπληκτικώτατον τὸ θέαμα τῶν προσώπων ἐκείνων παραδιδόμενων ἐπὶ τόσας ὥρας εἰς τὴν ζωηρὰν καὶ συνεχῆ ἐκείνην κίνησιν. Ὁρεῖλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι μετὰ τινὰς ὥρας κατεπονήθη, καὶ ἀνελθὼν εἰς τὸ καπνιστήριον, ἄφησα τὴν φαντασίαν μου νὰ πλέη ἀναπαυτικῶς εἰς τὰ εὐώδη νέφη ἄτινα ἀνέδιδον ἐξ ἐνός σιγάρου Ἀθάνας. Ἐκεῖ ἐπέτυχον ἐπίζηλον τινὰ θέσιν κειμένην παρὰ τὴν θυρίδα τοῦ θαλάμου, δι' ἧς ἐβλέπον ἀνατυλισσομένην πρὸ ἐμοῦ τὴν λαμπρὰν εἰκόνα τῆς αἰθούσης τοῦ χοροῦ. Πλὴν ἡ θέσις αὕτη δὲν ἐβράδυνε νὰ μεταβληθῆ εἰς βασιανιστήριον, καθότι μετ' ὀλίγον διέκρινα ἐκεῖθεν τὴν νεαρὰν Ἀλθιονίδα τῆς ἐσπέρας, περιδινουμένην ἀείποτε ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ ἐθελοντοῦ...

* * *

Ἦτο σχεδὸν πέμπτη τῆς πρωίας, ὅταν ἤρχισαν ὄλοι ν' ἀποσύρονται. Κατῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν, κατάρθωσα νὰ λάβω μέρος εἰς τὸν τελευταῖον ἀντίχορον καὶ ἀποχαιρετήσας τὸν εὐγενῆ οἰκοδεσπότην καὶ τὴν ἐξαιρετον οἰκοδέσποιναν, ἔφησα εἰς τὴν θύραν τῆς ἐξόδου. Ἐκεῖ ἀνέμενον ἐπ' ὀλίγα λεπτὰ, ὅπως ἔλθῃ ἡ σειρά τοῦ δίφρου μου. Καὶ καθ' ὅλον τὸ μικρὸν τοῦτο διάστημα τὸ βλέμμα μου ἀπεροφάτο ὑπὸ δύο ἐπίσης ἐξαισιῶν ἀντικειμένων. Ὑπὸ τῆς ἀναθροσκούσης λευκῆς Ἡοῦς καὶ ὑπὸ τῆς προσδοκούσης ἐπίσης ὑπὸ τὸ λευκὸν ἐπώμιόν της Ἀγγλίδος τοῦ Ἐθελοντοῦ. Τέλος ἀνῆλθον τὴν δίφρον καὶ μετὰ τινὰ χρόνον ἤχουν τὸν κώδωνα τοῦ Palatine Hôtel, καὶ ἤκουον τὰς μεμψιμοιρίας τοῦ τύσον ἐκτάκτως καὶ σκληρῶς ἀφυπνισθέντος θυρωροῦ.

TIMESON.

Με τιμὴν ὀλιγωτέραν 20 0)0

Εἰς τὸ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ—ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑ

(Κάτωθεν τῆς Μεγάλης οἰκίας Μελα) Ὁδὸς Αἰόλου.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

κομισθέντα ἐσχάτως ἐκ τῶν περιφημοτέρων εἰδικῶν οἰκῶν εἰς τὴν πλουσιωτάτην ταύτην ἀποθήκην ἐκτὸς ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς :

Lait d'Iris. — Lait antephélique (κοινῶς διὰ τὰς πανάδας τοῦ προσώπου).
Eau de Lys καὶ Poudre de Veloutine (Ch. Fay). — Eau Allemande (Gastellier). — Poudre καὶ eau dentifrice (Dr Pierre, M. Bolot). — Vinaigre de toilette (Jean Vicent Bully). — Poudre dentifrice καὶ vinaigre de toilette (Société Hygienique). — Eau de Cologne (Guerlain). — Βαφαὶ τριχῶν (Dr Richards).

Πᾶσαι αἱ συλλογαὶ ἀρωμάτων τῶν εἰδικῶν ἀποθηκῶν Atkinson, Violet καὶ Pinard.

ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΤΕ ΤΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ

Διότι εἶναι ὅλα πρόσφατα

ΓΟΥΑΙΕΛΜΟΥ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ
ἐρانیσθεῖσα καὶ μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ
ΥΠΟ Δ. Ν. ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΥ

Δὲν εἶναι ἐκ τῶν συνήθων γελοίων βιογραφιῶν τῶν μὴ διδασκουσῶν τίποτε.

Ἀπ' ἐναντίας εἶναι ἀντανάκλασις ὄλου τοῦ Γλάδστωνος καὶ ὡς πολιτικοῦ καὶ ὡς φιλολόγου καὶ ὡς μεταρρυθμιστοῦ.

Διὰ τοῦς Ἕλληνας, ἀφοῦ εἶναι τόσοι προσφιλεῖς ὁ Γλάδστων, τὸ βιβλίον αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ ἀνάγκαστον.

Ἀπαρτίζεται ἐκ 200 σελιδῶν, εἶναι ὠραία ἐκτετυπωμένον. Καὶ τιμᾶται φράγμα 3.